

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118216258
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118216258.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, adresa na doručovanie: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., oddelenie regresných náhrad, P. O. Hviezdoslava 26, 010 01 Žilina, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: X. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, XXX XX I. nad B., právne zastúpený JUDr. Jánom Kasenčákom, advokátom, so sídlom O. XX, XXX XX O., v konaní o zaplatenie 2.144,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 46C/44/2018-111 zo dňa 23. septembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 46C/44/2018-111 zo dňa 23. septembra 2019 vo výroku I. a v závislom výroku III. o trovách konania **z r u š u j e** a vec v tomto rozsahu **v r a c i a** prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku II., zostáva rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 46C/44/2018-111 zo dňa 23. septembra 2019 **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.144,28 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 03.12.2018 domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 2.144,28 Eur a nákladov vymáhania v sume 6,20 Eur ako nákladov konania pred podaním žaloby a náhrady trov konania.
3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že dňa 22.04.2017 došlo k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej došlo k zrážke bicykla vedeného žalovaným a motorového vozidla vedeného X. V.. Žalovaný viedol neosvetlený bicykel po miestnej komunikácii a v dôsledku nedania prednosti v jazde vošiel do jazdnej dráhy motorového vozidla. Po vykonaní dychovej skúšky bolo zistené, že žalovaný mal zistené ovplyvnenie alkoholom v množstve 0,34 mg/l, t.j. 0,71 promile. Žalovaný utrpel ľahké zranenie, ktoré si vyžaduje 3 týždne obmedzenia v obvyklom spôsobe života a práceneschopnosť 5 týždňov. Okrem toho bola žalovanému spôsobená vecná škoda poškodením bicykla a okuliarov a škoda na vozidle vo výške 200,00 Eur. Rozhodnutím o priestupku č.p. ORPZ-ZA-OD12-259/2017-P, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2017, bola žalovanému uložená sankcia pre porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. V dôsledku popísanej dopravnej nehody, ktorú spôsobil samotný žalovaný porušením predpisov o cestnej premávke, došlo k vzniku škody na jeho zdraví (okrem toho aj vecnej škody), čo žalovaný nespochybnil a naopak potvrdil, že bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania priestupku. Uvedené skutočnosti posúdil súd prvej inštancie v zmysle § 151 ods. 1 CSP ako nesporné. Z hlásenia úrazu zo dňa 22.04.2017 Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Žiline mal súd preukázané, že žalovanému bolo vykonané lekárom rýchlej zdravotnej pomoci ambulantné vyšetrenie po dopravnej nehode v Tepličke nad Váhom so

záverom - zlomenina IV. a V. rebra vpravo, vyklbenie AAC vpravo a tržná rana hlavy. Uvedené tvrdenia žalobcu žalovaný v priebehu sporu nespochybnil, na základe čoho ich konajúci okresný súd považoval za nesporné. Z vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia (č.l. 58) vyplynul celkový sumár nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému X. Q., t.j. žalovanému, za obdobie od 22.04.2017 do 22.11.2017 s dátumom poslednej úhrady dňa 09.01.2018, v celkovej výške 2.144,28 Eur a náklady konania 6,20 Eur. Revízny lekár uvedené údaje schválil dňa 30.05.2018. Okresný súd sa oboznámil aj s predloženým rozpisom vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť žalovaného v dôsledku poškodenia zdravia dňa 22.04.2017, z ktorého vyplynulo, že žalobca vynaložil na zdravotnú starostlivosť žalovaného celkovú sumu 2.144,28 Eur, pričom uvedený rozpis obsahuje všetky vykonané zdravotné výkony a lekárske ošetrenia v súvislosti s diagnózou S43, pričom podľa medzinárodnej klasifikácie diagnózy „S“ predstavujú úrazové diagnózy. Žalobca žalovaného výzvou zo dňa 30.05.2018 vyzval na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v celkovej výške 2.144,28 Eur a nákladov konania vo výške 6,20 Eur. Upomienkou k výzve zo dňa 02.07.2018 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky do 13.07.2018. Pokusom o zmier zo dňa 03.08.2018 žalobca vyzval žalovaného na úhradu nákladov formou písomného uznania dlhu. Následne pokusom o zmier zo dňa 07.11.2018 žalobca opätovne vyzval žalovaného na úhradu nákladov v lehote do 20.11.2018 s tým, aby sa vyjadril, akým spôsobom navrhuje predmetný dlh vysporiadať.

4. Súd prvej inštancie považoval za nesporné skutočnosti, že žalovaný je poistencom žalobcu, že spôsobil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej mu vznikla škoda na zdraví, a že mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktoré v konaní nijakým spôsobom nespochybnil, ako aj skutočnosť, že žalobca uhradil príslušným zdravotníckym zariadeniam náhradu nákladov za vynaloženú zdravotnú starostlivosť. Žalovaný síce v priebehu konania namietal, že nevie verifikovať rozsah poskytnutej zdravotnej starostlivosti a nevie sa vyjadriť, či mu boli jednotlivé zákroky vykonané, napriek predĺženej lehote na vyjadrenie sa žalovaný nevyjadril a v konaní nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by odôvodňovali a preukazovali jeho spochybnenia vo vzťahu k uplatnenému nároku. Z vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vyplýva označenie žalovaného ako poškodeného, dátum poškodenia zdravia 22.04.2017 a rozpis nákladov. Z tabuľky je zrejmé, na základe akej faktúry (číslo faktúry), akému zdravotníckemu zariadeniu, za aké obdobie boli uhradené aké náklady (v akej výške) a kedy k úhrade došlo. Zároveň je nutné poukázať na to, že samotný žalovaný v priebehu celého sporu nespochybnil skutočnosť, že žalobca uhradil poskytovateľom zdravotnej starostlivosti uplatnené náklady za vykonané úkony, čo potvrdil vo svojom vyjadrení po predbežnom právnom posúdení. Až v záverečnej reči právny zástupca žalovaného tvrdil, že žalobca nepreukázal, že náklady poskytovateľom uhradil. Nakoľko žalovaný v priebehu sporu (až do záverečnej reči) vôbec nespochybnil tvrdenie žalobcu o tom, že náklady zdravotnej starostlivosti uhradil poskytovateľom, mal súd uvedené tvrdenie v zmysle § 151 ods. 1 CSP za nesporné. Žalobca sa od žalovaného domáha žalobou uplatneného nároku v súlade so zákonným ustanovením § 9 ods. 7 písm. b) a § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, v znení účinnom do 30.10.2017. V danom prípade súd považuje za irelevantné, či zdravotná poisťovňa - žalobca, uhradila poskytovateľom zdravotnej starostlivosti vzniknuté náklady, nakoľko zákon neuvádza výslovne, že nárok poisťovne vzniká až po ich uhradení poskytovateľom zdravotnej poisťovne. Žalobca ako zdravotná poisťovňa preukázal, že revízny lekár všetky zdravotné úkony posúdil v zmysle záväzných ustanovení zákonov a Metodického pokynu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Žalovaný opačné skutočnosti nepreukázal, v spore iba vzbudzoval pochybnosti o ich realizácii či výške. Vykonané úkony a náklady poskytovateľov tak má súd jednoznačne za preukázané. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní produkoval viaceré hypotetické tvrdenia, ktoré nijakým spôsobom nepredložil. Žalovaný ako poistencem žalobcu má právo požiadať o výpis z účtu poistenca, ktorý obsahuje údaje o zdravotnej starostlivosti poskytnutej poistencovi, údaje o predpísanom a uhradenom poistnom, ostatné údaje o záväzkoch a pohľadávkach poistenca, ďalšie údaje ako určenie platiteľa, zaradenie do dispenzarizácie, do čakacej listiny, výška prepočítaného doplatku poistenca za najlacnejší náhradný liek podobne, avšak žalovaný pred podaním žaloby žalobcom, ako ani v priebehu konania žiadnu z týchto legitímnych možností nevyužil. Na základe uvedeného procesnú obranu žalovaného spočívajúcu v tom, že sa nemohol oboznámiť s konkrétnymi úkonmi a nemohol si ich porovnať so zdravotnou dokumentáciou, podľa názoru okresného súdu neobstojí. Žalobca preukázal v konaní nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť konkrétnym rozpisom výkonov, ich finančných ohodnotením a dňom úhrady. Naopak, žalovaný nijakým spôsobom súdu nepreukázal svoje domnienky o tom, že mohlo dôjsť nejakým lekárom k zneužitiu jeho právomoci a vystaveniu faktúr za fiktívne zdravotné úkony, ktoré žalovanému neboli uskutočnené. Žalovaný iba bez ďalšieho spochybnil túto skutočnosť a nekonkretizoval, na základe akých skutočností dospel k takémuto názoru. V priebehu sporu žalovaný nespochybnil realizáciu žiadneho konkrétneho výkonu zdravotnej starostlivosti,

iba tvrdil, že im nerozumie. Okresný súd prihliadal aj na koncentračnú zásadu sporového konania, keď uviedol, že vyššie uvedené návrhy žalovaného sú v rozpore s uvedenou zásadou, nakoľko podľa ustanovenia § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nepripustil a žalobe bez ďalšieho vyhovel vo výške uplatnených nákladov poskytnutej zdravotnej starostlivosti, t.j. v sume 2.144,28 Eur. V zostávajúcej časti, t. j. v časti uplatnených nákladov konania vo výške 6,20 Eur, súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Podľa zákonného ustanovenia § 251 Civilného sporového poriadku, trovami konania sú výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Žalobcom uplatnené náklady konania však nevznikli v konaní, ale pred jeho začatím. Navyše, žalobca výšku uvedených nákladov v spore nepreukázal.

5. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu (neúspech žalobcu spočíval iba v nepatrnej časti uplatnených nákladov vymáhania vo výške 6,20 Eur) priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny vo výrokoch I. a III. tak, že súd žalobu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolateľ poukázal na ním tvrdenú neurčitost' podanej žaloby, ktorá spočíva v tom, že žalovaný nevie verifikovať rozsah poskytnutej zdravotnej starostlivosti, pretože z listiny predloženej žalobcom vôbec nevyplýva, aká zdravotná starostlivosť bola žalovanému poskytnutá. Žalovaný sa nevie vyjadriť ani k tomu, či jednotlivé rozpísané zákroky naozaj súvisia s predmetným úrazom. Z podania žalobcu navyše vyplýva, že sa jedná o vyčíslenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineneho treťou osobou. Za nesprávny považuje odvolateľ záver súdu o tom, že bol žalobcom oboznámený o rozsahu poskytnutej zdravotnej starostlivosti, pretože žalobca poskytol žalovanému len výstup z evidenčného systému žalobcu, ktorý je pre žalovaného nezrozumiteľný. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 23.09.2019 poukázal aj na to, že v zdravotnej dokumentácii žalovaného sa v konkrétny deň vyskytujú dva zápisy dvoch poskytovateľov zdravotnej starostlivosti a nie je možné posúdiť, úhradu ktorého úkonu si žalobca uplatňuje. Nestotožnil sa ani so závermi súdu o nespornosti niektorých skutočností, keď žalobca musí v prvom rade svoje skutkové tvrdenia preukázať.

7. Žalobca, ktorému bolo odvolanie žalovaného doručené dňa 20.12.2019, procesne nereagoval.

8. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené/doručené neboli.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výrokoch I. a III. v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

11. Právo na spravodlivý proces je v Ústave Slovenskej republiky garantované v jej siedmom oddiele druhej hlavy (čl. 46 až čl. 50) a je primárnym ústavným východiskom pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov verejnej moci Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie jeho ochrany, a tým aj ústavnoprávnym východiskom zákonných úprav jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu. Priestor pre ňu vytvára čl. 46 ods. 4 ústavy, podľa ktorého podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon. Aplikačným ústavnoprávnym limitom je čl. 51 ods. 1 ústavy, podľa ktorého sa možno domáhať práv podľa čl. 46 ústavy len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú (napr. I. ÚS 56/01, I. ÚS 1/03, I. ÚS 226/03). Základné právo na súdnu ochranu garantované v čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje každému právo na prístup k súdu a právo na určitú kvalitu súdneho konania pred nezávislým a nestranným súdom, t. j. právo na spravodlivý proces (napr.

IV. ÚS 233/04, IV. ÚS 95/07). Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane zdôrazňuje, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nemožno interpretovať ako právo na to, aby bol účastník konania (procesná strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Neúspech v súdnom konaní nemožno automaticky považovať za porušenie základného práva. Podľa judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 345/09) základné právo na súdnu ochranu je základným právom na spravodlivý proces, ktoré tvorí jeden z významných princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy). Právo na spravodlivý proces je subjektívne verejné právo každého účastníka právom upraveného konania voči štátu (jeho orgánom), ktorého podstata spočíva v tom, že štát je povinný zabezpečiť každému právo na spravodlivý výsledok konania.

12. Obsah základného práva na spravodlivý proces je pomerne zložito štruktúrovaný a ako to potvrdzuje aj judikatúra ústavného súdu, patrí do neho viacero samostatných subjektívnych práv a princípov, ktoré sú buď konkrétne (verejnosť konania, konanie bez zbytočných prieťahov, právo na nezávislý a nestranný súd), alebo v zásade abstraktné (riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, predvídateľnosť rozhodnutia, zákaz svojvoľného postupu súdu a ďalšie). Ako už bolo uvedené, základné právo na spravodlivý proces je najvýznamnejším interpretačným hľadiskom pre všetky procesné poriadky ustanovené zákonom. Z toho vyplýva ústavná povinnosť každého všeobecného súdu vykladať a používať procesné normy, ktoré sú obsahom procesných poriadkov ustanovených zákonom v súlade s princípmi a s obsahom základného práva na spravodlivý proces. Okrem toho je táto interpretácia a aplikácia povinná rešpektovať princíp materiálneho právneho štátu, a teda materiálne chápanie spravodlivosti tak, ako to je vyjadrené v čl. 1 ods. 1 ústavy.

13. Ak prvoinštančný súd postupoval v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku tým, že sporovej strane odoprel alebo znemožnil uplatnenie procesných práv, odvolací súd musí v každom prípade jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

14. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom predloženého spisového materiálu, pričom dospel k záveru o dôvodnosti odvolania podaného žalovaným.

15. Žalobca na podporu svojich tvrdení týkajúcich sa žalobou uplatneného nároku predložil súdu viacero listín, pričom pre potreby určenia výšky úhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poskytnutú žalovanému sú smerodajné najmä listiny označené ako „Vyčíslenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia“ zo dňa 30.05.2018 (č.l. 58 súdneho spisu) a listina položkovito určujúca jednotlivé úkony zdravotnej starostlivosti zo dňa 06.03.2019 označená ako „NN-001 Prípád náhrady vynaložených nákladov“ (č.l. 54-57 súdneho spisu).

16. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní mechanicky prevzal formulárové údaje obsiahnuté v podaniach žalobcu, ktorými žalobca odôvodňoval žalobou uplatnený nárok. Ako pochopiteľná sa však javí reakcia žalovaného obsiahnutá už v odpore proti platobnému rozkazu, ktorý uviedol, že nevie overiť rozsah poskytnutej zdravotnej starostlivosti a nevie, či jednotlivé zákroky súvisia s úrazom, ktorého sa nárok uplatnený žalobcom týka. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo plne v možnostiach žalovaného relevantne reagovať a brániť sa v priebehu sporového konania, keď údaje obsiahnuté v podaniach žalobcu predložených súdu nedostatočným spôsobom vymedzujú žalobou uplatnený nárok.

17. Okresný súd pri svojom rozhodnutí síce konštatoval, že žalovaný spochybnil rozsah žalobou uplatneného nároku žalobcu, ale neuviedol, ktoré konkrétne výkony neboli realizované. Žalovaný však v danom prípade nemohol dostatočným spôsobom svoju procesnú obranu konkretizovať, nakoľko skutkové tvrdenia žalobcu spolu s predloženými listinami nedávajú konkrétny obraz o rozsahu zdravotnej starostlivosti, ktorá bola žalovanému poskytnutá.

18. Popísané pochybenie v postupe okresného súdu, ktorý po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o jasnej konkretizácii a dôvodnosti podanej žaloby napriek vyššie uvedeným nejasnostiam v dôkaznej situácii zo strany žalobcu, považoval odvolací súd za podstatné, jednoznačne splňajúce podmienky pre zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie v časti napadnutej odvolaním. Nesprávny postup súdu prvej inštancie v takomto rozsahu by nemal naprávať odvolací súd, ktorý je spravidla určený na to, aby náležite vykladal a aplikoval právo v opravných konaniach. Účelom fungovania opravného súdu je na kvalitatívne vyššej úrovni na základe opravných prostriedkov preskúmať, či sa na súde prvej inštancie dosiahol účel civilného sporového

konania vyjadrený v článkoch 2, 3 a 6 CSP v spojitosti s článkom 46 a nasl. Ústavy SR a nenachádzať podstatné pochybenia v postupe prvoinštančného súdu.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku I., ako aj v závislom výroku III. o trovách konania zrušil podľa § 389 písm. b) CSP a zároveň podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. V ďalšom konaní súd prvej inštancie po dôslednom oboznámení sa so skutkovými tvrdeniami a predloženými listinami vyhodnotí, či žalobca uniesol dôkazné bremeno žalobou uplatneného nároku, pričom v zmysle základných princípov sporového konania prihliadne na procesnú obranu žalovaného. Pri vyhotovení písomného vyhotovenia rozsudku bude súd prvej inštancie dôsledne vychádzať z ust. § 220 CSP.

21. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej okresný súd opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), ktoré náležite s poukazom na konkrétne zákonné ustanovenia aj odôvodní.

22. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaní (t.j. vo výroku II.) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

23. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).